

Kaz kapitola 5.

[1] Ústa spěšně neotvírej, neukvapuj se v srdci, když máš pronést slovo před Bohem; vždyť Bůh je v nebi a ty na zemi, tak ať jsou nemnohá tvá slova. [2] Po mnohé lopotě přichází sen; hlupák se ozývá mnoha slovy. [3] Ty, když se zavážeš Bohu slibem, splň jej bez meškání, neboť v hlupácích nemá Bůh zalíbení. Co slíbíš, to splň! [4] Lépe je, když neslibuješ, než když slíbíš a neplníš. [5] Nedovol svým ústům, aby svedla ke hříchu tvé tělo, neříkej před Božím poslem: "To byl omyl." Proč se má Bůh rozlítit pro to, cos řekl, a zničit dílo tvých rukou? [6] Kde mnoho snů, tam samá pomíjivost, samá prázdná slova. Ty se však boj Boha! [7] Uvidíš-li, že je v kraji chudých utiskován, že je znásilňováno právo a spravedlnost, nediv se té zvůli; vyšší hlídá vysokého a nad nimi jsou ještě vyšší. [8] Ale při tom všem vydává země užitek, vždyť pole slouží i králi. [9] Kdo miluje peníze, peněz se nenasytí, kdo miluje hojnost, nemá nikdy dosti. Také to je pomíjivost. [10] Když se rozmnožuje jmění, množí se i příživníci. Jaký prospěch z toho mívá vlastník? Ledaže se na to může dívat. [11] Sladký je spánek toho, kdo pracuje, ať jí málo nebo mnoho, ale boháčovi nedopřeje spánku sytost. [12] Je zlý neduh, který jsem pod sluncem viděl: vlastníkovi je ke zlému bohatství, jež střeží. [13] Po úmorné lopotě může o bohatství přijít a syn, jehož zplodil, stojí s prázdnou rukou. [14] Jako vyšel z života své matky, nahý zase odchází, jak přišel, a za svoje pachtění si nic neodnese, ani co by se do ruky vešlo. [15] A také to je zlý neduh: Každý odejde, jak přišel; jaký užitek má z toho, že se pachtil a honil vítr? [16] Nadto po všechny dny jídal ve tmě, a takového hoře, nemoci a hněvu! [17] Hle, co jsem shledal: Je dobré a pěkné, aby člověk jedl a pil a měl se dobře při veškerém klotném pachtění pod sluncem v časných dnech života, které mu dal Bůh, neboť to je jeho podíl. [18] Tak je tomu s každým člověkem; to, že mu Bůh dal bohatství a poklady i možnost užívat jich, brát svůj podíl a radovat se při svém pachtění, je dar Boží. [19] Ten totiž příliš nemyslí na dny svého života, protože Bůh oblažuje jeho srdce radostí.